

Copacii au plecat

Copacii au plecat să ungă-un împărat,
Să-l pună-n fruntea lor,domnind peste popor.
Cu toți s-au sfătuit:măslinu-i potrivit
Să fie împărat,dar el i-a refuzat.

Cor 1

Măslinul le-a răspuns:eu am destul,de-ajuns,
Căci Dumnezeu mi-a dat un untdelemn curat.
Și cum să-l părăsesc?cînd eu înveselesc
Pe Dumnezeu mereu,prin ceea ce rodesc.

Nici via nu a vrut să-și lase-al ei destin.
Ea nu a renunțat la struguri și la vin:
Eu nu voi părăsi ce Dumnezeu mi-a dat.
Nici via nu a vrut să fie împărat.

Cor 2

Smochinul,poate el ar vrea și ar dori
Să fie împărat,și noi îl vom sluji.
Copacii i-au propus cînd la smochin s-au dus.
Dar pomul minunat și el i-a refuzat.

Eu nu voi renunța nicicînd la roada mea,
Căci eu împărățesc smochine cînd rodesc,
Și sînt apreciat de cei ce le-au gustat,
Căci Dumnezeu a vrut să dau eu rod plăcut.

Cor 3

Atunci l-au întrebat pe omul înțepat,
Pe omul cel străin simbolizat prin spin.
N-ai vrea tu să domnești și să împărățești?
Iar omul îngîmfat pe tron s-a așezat.

Dar focul a ieșit și spinul l-a aprins.
Cînd nu ești mulțumit,vei fi bătut,învins.
Chiar dacă i-ai ucis pe cei din jurul tău
Cu dorul să domnești,nu-i bine dragul meu.

Cor 4

Există un Stăpîn și un Judecător,
De nu-L vei respecta,vei arde în cuptor.
Ca și Abimelec,ca spinul din trecut,
Deși s-a înălțat,la urmă a căzut.

Nu-ți părăsi rodirea,căci Domnul te-a-nzestrat,
Cu Duh și cu putere,cu untdelemn curat.
Nu-ți părăsi acestea cu dorul de-a domni,
Învată de la pomii cu roade pe cîmpii.

Cor 5

Căci vinul și smochinul,dulceață,bucurii,
E Duhul Sfînt,Puterea ce-n tine va rodi.
Nu renunța la Domnul cu dorul de-a fi spin,
Păstrează-ți calitatea curată de creștin.

Amin